

Cena 50 gr

Wydanie A

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok XIII

Łódź, piątek 26 kwietnia 1957 roku

Nr 98 (3244)

„Musicie być organizacją socjalistyczną walczącą konsekwentnie i nieustępliwie o realizację naszej idei“

Zjazd konstytucyjny ZMS rozpoczął obrady w Warszawie

25 bm. w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie rozpoczął się trzydniowy zjazd konstytucyjny Związku Młodzieży Socjalistycznej. Głównym zadaniem zjazdu jest wytyczenie dróg dalszej działalności organizacji, uchwalenie zasadniczych dokumentów związku — deklaracji ideowo-politycznej i statutu oraz wybór centralnych władz ZMS. Na zjazd przybyło z wszystkich stron kraju 734 delegatów, reprezentujących około 60 tys. członków związku.

Otwarcia zjazdu dokonuje

I sekretarza TKC ZMS — Marian Renke, witając delegatów i gości. Zebrani gorąco przyjmują przybyłych na otwarcie zjazdu: I sekretarza KC PZPR — Władysława Gomułkę i członka Biura Politycznego KC PZPR — Jerzego Morawskiego. Na zjazd przybyli również przedstawiciele bratnich organizacji młodzieżowych — Związku Młodzieży Wiejskiej, Związku Harcerstwa Polskiego i Zrzeszenia Studentów Polskich. Na sali wśród delegatów zasiada wielu dawnych działaczy ruchu młodzieżowego — z szeregów

Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej, jak również Związku Walki Młodych, OM TUR i Związku Młodzieży Polskiej.

Przemówienie I sekretarza KC PZPR — Władysława Gomułki sala przyjmuje długostrwałą, burzliwą owacja.

Po wyborze 11-osobowego robocznego prezydium, ustaleniu porządku dziennego, regulaminu obrad oraz po wyborze komisji zjazdowych głos zabrał Marian Renke, który wygłosił referat sprawozdawczy Tymczasowego Komitetu Centralnego.

Przemówienie Wł. Gomułki

Towarzysze i młodzi przyjaciele!

Zebrała was na tym zjeździe sprawa młodego pokolenia Polski Ludowej, sprawa budowania silnej i masowej organizacji młodzieży, sprawa stworzenia mocnych ideowo-politycznych podstaw, na których oprzeć i rozwinięć swoją działalność Związek Młodzieży Socjalistycznej.

Życie narodu w tym się wyraża, że jedno pokolenie ustępuje miejsca drugiemu. Miejsca starych zajmują młodzi, na miejsca nasze przyjdziecie wy. Takie jest prawo życia.

Inne prawo życia, tak samo niezmiennie jak to pierwsze, polega na tym, że nauczycielem młodego pokolenia jest zawsze stare pokolenie. Młodych uczy starsi i młodzi muszą się uczyć od starszych. Dotyczy to nie tylko zakresu zdobywania kwalifikacji fachowych, lecz całego życia. Każdy z was, młodych, wstępujących w wielką szkołę życia, ma swego starszego nauczyciela. Życie bowiem jest nieustanną szkołą. Szkołą dla wszystkich, dla młodych i starszych. Starsi mogą być nauczycielami młodszych dlatego, że dłużej do tej szkoły uczęszczają.

Ta szkoła życia ma to do siebie, że się stale z pokolenia na pokolenie rozwija, zawsze wnosi do życia coś nowego i czyni je wzbogacając. Każde nowe pokolenie, które ją przeszło, posiada więcej wiedzy i doświadczenia niż pokolenie poprzednie. Nowe jest mądrzejsze od starego, chociaż stare uczyło nowe i nowe uczyło się od starego. To jest przyczyna, że młodzi mają skłonność patrzeć z góry na starszych, uważają się za lepszych, za mądrzejszych od nich.

Mają o tyle rację, że ich pokolenie będzie lepiej uzbrojone w niewyczerpaną wiedzę życia, niż jest uzbrojone razem z nim żyjące starsze pokolenie. Młodzi nie dostrzegają jednak często tej prawdy, że na to lepsze uzbrojenie każdego młodego pokolenia składają się doświadczenia zdobyte w szkole życia przez wszystkie poprzedzające ich pokolenia.

Zapytacie: po co ten wstęp, ta filozofia? Zresztą, chyba się domyślacie.

Ta prawda jest mi potrzebna w tym celu, aby w waszej świadomości uzasadnić żywocię prawo partii do spełniania roli nauczyciela, wychowawcy i kierownika swego syna — a zarazem współtowarzysza walki, za którego partia uważa i którym jest wasz związek — Związek Młodzieży Socjalistycznej. Wy i inni z młodego pokolenia klasy robotniczej i mas pracujących zajmujecie kiedyś nasze miejsca — miejsca kierowników partii. Będziecie na pewno lepsi od nas, bo będziecie bogatsi o nasze doświadczenia, o nasze sukcesy i o nasze porażki.

Czego chcemy was uczyć?

Partia pragnie was uczyć socjalizmu i związek wasz winien się uczyć socjalizmu. Zapyta ktoś: jak to można się nauczyć

socjalizmu? Rzeczywiście, nauczyć się socjalizmu to rzecz wcale niełatwa. Można nawet doskonale poznać wszystkie tajniki naukowego socjalizmu, a mimo to pozostać analfabetą socjalizmu. Młotkiem opanowania, nauczenia się socjalizmu są bowiem dwa warunki: pierwszy — to prowadzenie swego życia w zgodzie ze szczytnymi społecznymi i moralnymi zasadami socjalizmu i drugi — to staranie się i prowadzenie walki o to, aby inni, aby cała młodzież, cała klasa robotnicza, całe społeczeństwo postępowało zgodnie z tymi socjalistycznymi zasadami. Zaczynać jednak należy zawsze od siebie. Mówiąc krótko: nauczyć się socjalizmu — to nauczyć się walki o socjalizm. Walkę tę trzeba niestannie prowadzić w zakresie własnego życia i w zakresie życia narodu.

Należy wspólnie do pokolenia, które żyje w okresie szybkiego tempa rozwoju historii. Ubiegłe lata XX wieku przepelnily świat zmianami w każdej dziedzinie życia. Wiek XX wszedł na karty historii, jako wiek rewolucji socjalistycznych, jako wiek złobiaczy potężnym nurtem epokowych wydarzeń nowe tożsamość życia ludzkości. Miliardowa kolumna ludz-

ka weszła na drogę socjalizmu — buduje socjalizm. Druga miliardowa armia narodów targa i coraz szerzej zrzuca opłatające jej ciało łańcuchy kolonializmu. Stary, kapitalistyczny świat, choć z oporem, lecz krok za krokiem musi ustępować miejsca nowemu światu, podobnie jak stare pokolenie ustępuje miejsca nowemu pokoleniu.

W szaleńczym zamierze zatrzymywania biegu historii dla przedłużenia swego życia świat stary grozi ludzkości rozszarpaniem jej wnętrza, zniszczeniem jej dobroku — grozi wojną termojądrową. Ale ludzie nie chcą śmierci i nie chcą zagłady — ludzie chcą żyć i ludzkość chce żyć. I choćby nie więcej nie przemawiało za nowym światem, za socjalizmem, jak tylko ten jeden fakt, że socjalizm jest wrogiem wojny, że walczy o pokój i że kiedyś wymaże on wojny z kart rozwoju ludzkości — to tylko dla tego samego, to jedno wystarczy, aby pełnym głosem zawsze i wszędzie opowiadać się za socjalizmem, aby ze wszystkich sił walczyć o socjalizm.

Któż inny, jak nie wy młodzi, jak nie młode pokolenie może maszerować w awangardzie tej wielkiej, szlachetnej i zmieniającej kierunek biegu historii walki o socjalizm, walki którą rozpoczęło nasze, dziś już stare, ale dawniej również młode pokolenie?

Socjalizm — jak w przeszłości każdy ustrój społeczny, rodzi się w bólu i walce. Ale tak jak każdy przeszły ustrój społeczny, kiedy wszedł na arenę dziejów był już niezmierzalny i niezwykłością przez okres czasu, jaki historia wyznaczyła dla jego życia, tak samo i socjalizm, który zrodził do życia obecne pokolenie ludzkości, jest już niezwykłością. Przyszłość świata należy do socjalizmu.

Do najsławniejszych mrzonek należy zaliczyć myśli i wyobrażenia, że skoro raz w jakimś kraju obalony został kapitalizm i jego miejsce zajął socjalizm, natychmiast potem lub w krótkim czasie wszystkie szczytne idee socjalizmu wypłyną niejako automatycznie — szeroka fala na powierzchnię życia. Socjalizm rodzi się w walce starego z nowym, w walce klas, w walce z nowymi przesłankami w świadomości ludzkiej, w walce ideologicznej, w walce o sumienia i serca ludzkie. Ta walka jest nieuchronna, konieczna, nie do uniknięcia. W tej walce często bezwzględnej, czysta idea socjalizmu styka się z brudem przeszłości i niekiedy może być tym brudem zaplamiona. Gdy się to zdarza niektórym ludziom, widząc plamę na socjalizmie koncentrują na niej całą swą uwagę, zacierając przy tym z pola widzenia socjalizm. Nie dziwnego, że w takim przypadku socjalizm wygląda w ich oczach jak plama. I wówczas rozczarowują się do socjalizmu. Rozczarowują się

(Dalszy ciąg na str. 3)

W kuluarach sejmowych

Na zdjęciu: posłowie Oskar Lange i Izabela Zbigniewa Markczyńska oraz minister handlu zagranicznego Witold Trampczyński w kuluarach sejmowych. Posel Oskar Lange referował 24. IV. bm. z ramienia Sejmowej Komisji Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów projekt ustawy budżetowej na rok 1957 oraz projekt uchwały o Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1957.

CAF — fot. Motil

Drugi dzień debaty sejmowej

Pos. Tatarkówna przedstawia Sejmowi sytuację w przemyśle lekkim

Jutro spodziewane jest sprawozdanie premiera Cyrankiewicza z podróży do krajów Azji

25 bm. Sejm kontynuował łączną dyskusję nad projektami ustawy budżetowej i uchwały o narodowym planie gospodarczym na rok 1957 oraz sprawozdaniem Rady Ministrów z wykonania budżetu państwa za rok 1955. Obrady, na które przybyli członkowie Rady Państwa oraz członkowie rządu z prezesem Rady Ministrów J. Cyrankiewiczem na czele, otworzył o godz. 9.10 marszałek Sejmu Czesław Wycech.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego marszałek Sejmu zawiadomił Izbę, że w dniu 18 kwietnia br. Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dokonała ratyfikacji układu o przywróceniu normalnych stosunków między Polską Rzeczypospolitą Ludową a Japonią, podpisanego w Nowym Jorku w dniu 8 lutego br.

Następnie zabrała głos w imieniu Sejmowej Komisji Przemysłu Lekkigo, Rzemiosła i Spółdzielczości Pracy pos. Tatarkówna-Majkowska (PZPR). Swę wyświadczyła omówienie sytuacji w przemyśle włókienniczym.

Punktem wyjścia analizy sytuacji w przemyśle włókienniczym jest fakt, że przemysł lekki stanowi jedno z poważnych źródeł dochodów akumulacyjnych państwa. Fakt ten nakazuje przywiązywać szczególną wagę do tej dziedziny naszej gospodarki.

Tymczasem stan parku maszynowego i budynków fabrycznych nie pozostaje absolutnie w proporcji do zadań stawianych przemysłowi włókienniczymu w dziedzinie akumulacji.

Posłanka Tatarkówna postawiła następujące postulaty w imieniu Komisji Przemysłu Lekkiego, Rzemiosła i Spółdzielczości Pracy:

- 1) Nieodwołalne jest przeznaczenie pewnej części nadwyżki amortyzacyjnej pochodzącej z przemysłu włókienniczego na potrzeby tego przemysłu z przeznaczeniem na inwestycje.
- 2) Konieczne jest opracowanie konkretnego perspektywicznego planu rozwoju przemysłu włókienniczego uzgodnionego z kierunkami rozwojowymi przemysłu budowy maszyn i przemysłu włókien sztucznych. Przy czym nieodzowna jest tu ścisła współpraca resortu z instytutami naukowymi i wyższymi uczelniami.

Poważną winę za obecny stan w przemyśle lekkim, a w szczególności włókienniczym ponosi ministerstwo.

„Komisja postuluje pod adresem rządu konieczność radykalnego działania w kierunku zapobieżenia dalszemu pogarszaniu się sytuacji w resortie przemysłu lekkiego m. in. przez wprowadzenie doń nowych ludzi o śmiałych, trzeźwych poglądach na perspektywę przemysłu w dziedzinie postępu technicznego i ekonomicznego, ludzi, którzy by zapewnili prawidłowe funkcjonowanie Ministerstwa Przemysłu Lekkiego, centralnych zarządów i podległych zakładów“.

W drugim dniu dyskusji nad budżetem i planem gospodarczym na br. Sejm wysłuchał ponad 20 mównic. Na czoło przystąpił zapytań wysunęły się sprawy rolne. Były one tematem wystąpienia ok. 10 posłów.

Jest rzeczą charakterystyczną, że wszyscy posłowie mówiący o rolnictwie, wskazywali na nierówności w rozwoju, jakie zaczęła już przynosić realizacja nowej polityki rolnej, opracowanej wspólnie przez PZPR i ZSL. Cwfr przytoczone przez pos. Pszczółkowskiego i innych mówców świadczą o tym, że produkcja rolna, za równo zwierzęca jak i roślinna, zaczyna obecnie wykazywać wyraźne tendencje wzrostu.

Z przemówień nierzwiązanyc z rolnictwem, jednym z najbardziej interesujących było wystąpienie (Dalszy ciąg na str. 2)

Prisrčno pozdravljamo nase drage goste iz Slovenije

Dzisiaj o godzinie 6 rano przyjeżdża do nas zespół znakomitego Narodowego Teatru Słoweńskiego z Lublany.

Zespół ten przywozi kilka niezwykle interesujących sztuk, które przez kilka dni realizowane będą w sali Teatru Powoznego.

Artyści jugosłowiańscy przybywają do nas w parę dni po powrocie zespołu Teatru Po-

wszechnego z Lublany i Zagrzebia.

Artyści łódzcy, najserdeczniej podejmowani i goszczeni, czuli się tam jak w swojej własnej ojczyźnie. Chcielibyśmy, żeby z kolei nasi sympatycy i drodzy goście — przedstawiciele narodu słoweńskiego — czuli się również w Łodzi jak u siebie w domu.

Cieszymy się serdecznie z ich przybycia i witamy gorąco!

Nowe osiągnięcia fizyki jądrowej

Nowy Jork (PAP). W laboratorium jądrowym Uniwersyte tu Kalifornijskiego w Berkeley uruchomiono nową maszynę atomową — akcelerator liniowy ciężkich jonów, który — jak spodziewają się fizycy — pozwoli na stworzenie nowych pierwiastków.

Przy pomocy nowego akceleratora (nazwanego w skrócie Hilar) można będzie bombardować atomy uranu jądrami takich pierwiastków, jak węgiel, azot i argon. Dotychczas jako „pociski jądrowe“ używane były w akceleratorach jedynie naj-

lżejsze atomy, wodór i hel. Węgiel i argon są odpowiednio 12 i 40 razy cięższe od wodoru.

Ostrzelisując jądrami węgla bądź argonu atomy uranu uczelnie wytworzą prawdopodobnie nowe pierwiastki „ważące“ o wiele więcej niż najcięższy pierwiastek naturalny — uran (liczba porządkowa 92).

Jak dotąd, fizykom udało się otrzymać w sposób sztuczny 9 tzw. pierwiastków transuranowych, o liczbach porządkowych 93—101. Wytworzono je bombardując atomy uranu jądrami wodoru i helu. 23 bm. laureat nagrody Nobla, fizyk amerykański dr G. T. Seaborg, uważany za „ojca“ transuranów, oświadczył, że przy pomocy Hilara będzie można prawdopodobnie otrzymać w ciągu najbliższych pięciu lat około 6 dalszych pierwiastków transuranowych.

Posługując się nowym akceleratorem uczeni będą mogli również przeprowadzić badania nad oddziaływaniem na organizm ludzki cząstek ciężkich, takich, jakie znajdują się w promieniowaniu kosmicznym ponad atmosferą ziemską. Na wyniki tych badań czekać będą z niecierpliwością konstruktorzy pojazdów międzyplanetarnych.

Uroczysty wieczór Leninowski w Filharmonii Łódzkiej

Z okazji Dni Leninowskich, z inicjatywą KC PZPR, Prezydium Rady Narodowej i Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej, w Filharmonii Łódzkiej odbył się wczoraj uroczysty wieczór, na którym przedstawiciele społeczeństwa łódzkiego wysłuchali wspomnień o W. I. Leninie. Wygłosiła je Jadwiga Słekska, która zebrała się osobliście z Leninem w czasie swego pobytu w ZSRR. Prelegentka była obecna na IV Kongresie Międzynarodówki Komunistycznej, na którym Lenin, już poważnie chory, wygłosił referat o osiągnięciach 4 lat władzy radzieckiej i dalszych jej zadaniach. Było to przedostatnie przemówienie Lenina.

Jako cechy najbardziej charakterystyczne dla wielkiego wodza proletariatu, prelegentka podkreśliła bezpośrodkowość, szczerłość i wielki internacjonalizm. — Rocznicą Leninowską — zakończyła swą wypowiedź — nie powinna być oficjalna, sztywna uroczystość. Lenin nie znosił pompy i gwałtów. Pamięć jego trzeba uczcić serdecznym wspomnieniem i wietaniem jego nauki w życie.

2W.)

Farkas skazany na 16 lat więzienia

BUDAPESZT (PAP). — Jak podaje Węgierska Agencja MTI, sąd najwyższy Węgierskiej Republiki Ludowej skazał na 16 lat więzienia Mihaly Farkasa za poważne łamanie praworządności w toku działalności służbowej.

W pierwszych latach po wojnie Farkas zajmował stanowisko ministra spraw wewnętrznych, a następnie ministra obrony. W latach 1950—53 Farkas sprawował funkcję wicepremiera.

Plenum KC Węgierskiej Partii Pracujących w lipcu 1955 r. uławniło szereg szczegółów działalności Farkasa, na skutek czego zostały usunięte z kierownictwa i szeregów partii, a w listopadzie 1956 r. — aresztowany.

DELEGACJA związkowców ChRL na święto 1 Maja

PEKIN (PAP). — 25 bm. opuścili Pekin dwu delegacje chińskich związków zawodowych, udające się samolotami do Polski i Rumunii, gdzie wezmą udział w uroczystościach pierwszomajowych. Na czele delegacji, która wyjechała do Polski, stoi Wang Jung, członek Komitetu Wykonawczego Ogólnochińskiej Federacji Związków Zawodowych.

